

Đôi còn vui vì có chút tò tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Không biết hai tiếng tò tem xuất hiện trong ngôn ngữ Việt từ bao giờ nhưng cái chuyện tò tem thì quả là xưa không kém gì quả đất.

Tuy nhiên dù có xưa cách mấy thì tò tem vẫn không bao giờ cũ vì loài người còn tồn tại thì ngày hôm nay cũng là nhá vào tò tem. Chính vì thế mà thiên hạ vẫn cứ mãi mãi tò tem và nói về chuyện tò tem.

Sẽ dĩ tôi dùng hai tiếng tò tem này để nói về một chuyện mà ngôn từ dùng để diễn tả lại vô cùng phong phú và thú vị nhưng để các bạn hiểu, đây là tôi vì hai tiếng này vẫn có gốc có gác, vẫn nằm na đó hiêu, tôi không bao coi là từ các vị thích rao giảng đạo đức bắt bớ mà cũng không khàn nhá từ ngữ chuyên môn của nhà khoa học. Tôi hãy để các hai chữ này trong bài ca dao sau:

Đang khi là a để cảm sôi
Lên kêu con khóc là đòi tò tem
Bây giờ cảm chín là tàn
Lên ăn con ngựa, tò tem thì tò

Đời còn vui vì có chút tôm tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Phải nói là mặc dù mấy câu ca dao này tuy thật là đời gì n nh ng càng đời tôi càng th y th m ý. Con người tôi tha xa xa cho tôi ngày nay, sống trên đời lúc nào cũng có tôi tắm mát mũi với hàng trăm th chuy n l nh k nh h ng ngày nh ng xét cho cùng thì ch ng qua cũng ch là nh m đáp ng cho hai nhu cầu cơ bản là ăn để sống và tôm tem để bỏ quên ch ng lo i. Có khác chăng là theo đà tiến hóa, con người càng văn minh thì cái ăn và cách ăn cũng trở thành cầu kỳ và cái tôm tem cũng được bày đặt thêm nhiều quy định có tính cách hình thức r c r i hơn mà thôi.

Tuy có hai nhu cầu trên đời là cơ bản nh ng n u sắp theo thứ tự ưu tiên thì cái ăn vẫn là trọng tâm rồi mới tới chuy n tôm tem, vì chỉ có "no cơm ấm áo" thì lúc đó mới có thể "r m r t kh p n i" ch b ng mà đôi meo thì "chó cũng đành chê c t". Cái s ví von này tôi cũng học được trong kho tàng ca dao tục ngữ. Ai không tin cứ đi ca dao tục ngữ ra sẽ gặp khi câu như:

Em nh c c t trôi sông

Anh nh con chó ng i trông trên bờ

Nếu nhu cầu ăn có thể khi lọt lòng thì trái lại nhu cầu tôm tem phải đợi đến một cái tuổi gọi là biết mặt mới có vì khám phá ra nh ng cái khang khác n i mình và n i ng i m i b t đời có. Lại nữa, cái cầu ng để cầu a nhu cầu này cũng biến thiên tùy theo ngu i và tùy theo th i gian: sung đời nh t vào lúc tuổi còn trẻ nh ng càng về già thì y u l n và có thể không còn nữa. Chính vì thế mà ng i ta m i h i nhau:

Ai i ch i l y k o già

Măng m c có l a ng i ta có thì

Ch i xuân k o h t xuân đi

Cái già sống sống nó thì theo sau

Mặc dù trong văn học Việt nam cũng đã có nh ng nhà nho xông xáo c c Nguyễn Công Tr t ng với ng c t hào trong một bài hát nói "càng già càng dẻo càng dai" và trong ca dao cũng có nh ng bài như:

Bà già đã tám mươi tuổi

Ng i bên cửa sổ biên th l y ch ng

Đời còn vui vì có chút tòm tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Hoặc là:

Bà già đi chợ chợ Đông
Bói xem mặt quạ lấy chong lị chẳng
Thầy bói gieo quạ đoán rông
Lị thì có lị nhông rằng không còn

Tuy nhiên nếu nghi ngờ cho kẻ thì chong qua các c cũng ch là tiếc nuối cho mặt thời oanh liệt đã qua đi mà nói vút vát cho vui thôi thôi ch thôi c thì các c cũng không làm sao xoay ngo c lị để nh lu t c a t o hóa.

Ngoài ra, nếu như chợ ăn không thôi thì chợ c lị nhu chợ tòm tem có thể hy sinh mà không làm cho cá nhân y ch t, tr tr ng h p nếu nh t t c gi ng ng i đ u hy sinh cái nhu chợ này thì lúc đó loài ng i m i b tuy t ch ng thôi. V cái kho n này thì Ph t có d y đ i là b kh và con ng i ph i đi t đ c thì m i đ t đ c nghi p ch ng đ t nh đ Ni t Bàn. Tuy v y, có m t s ng i dù đã quy y đ u Ph t thành s , nh ng lòng thì v ng đ ng, đôi khi còn b o h n c ng i phạm nên ng i đ i m i g i các v này là "s h mang". Còn nếu ch nhè nh thôi thì ca dao cũng đã t ng mô t :

Bà cô đi g o lên chùa
M t cô y m th m b bùa cho s
S v s m t ng t
m l m lóc cho s tr c đ u

Khác v i Ph t giáo ch tr ng đi t đ c, ng i Thiên Chúa giáo l i tin r ng khi Chúa đ ng nên ng i nam và ng i n đ u tiên r i thì có phán: "Hãy sinh s n ra cho đ y m t đ t này". Tuy nhiên khi loài ng i đã sinh ra tràn đ y trên m t đ t này r i thì H i Thánh m i khi mu n tuy n ch n ng i thay Chúa ch n đ t b y chi n tr n gian thì l i đòi h i ng i đó ph i hy sinh cái ni m vui tòm tem. Đ u này gây tr ng i cho m t s ng i v a mu n làm k ch n chi n c a Chúa l i v a không mu n s ng trong c nh "cắm treo heo nh n đói", do đó mà n y sinh ra Giáo phái Tin Lành. Các ngài m c s nh hi u Kinh Thánh m t cách c i m h n nên đã giúp cho m t s ng i an tâm v a làm tội t Chúa, v a vui thú tr n gian mà không h mang m c c m ph m t i. Riêng v phía Giáo h i La Mã vì kh t khe v i l lu t mà có nh ng k lúc b t đ u nh ng mong theo chân Chúa làm đ n ch c cha, ch c c , nh ng r t cu c ch m i t i đ c ch c "ta ru",

nghĩa là đã vào tu rồi nhưng thấy đời còn vui quá rồi nhẩy ra.

Mặc dù bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền có khẳng định: "Mọi người sinh ra bình đẳng" nhưng thực tế thì Tào hóa vẫn có triệu chứng loài người nên hình như không biết có cái luật đó cho nên mới đi lút mọt sự người bần mọn bà nần thiêu cái "gia tài của mẹ đẻ rồi cho con" khiến cho những kẻ này không bao giờ biết được cái niềm vui tòm tem ở cõi đời này. Tuy nhiên vào cái thời điểm này còn được cái trẻ bần nhưng ông vua thì cũng có vài anh chàng rồi thì nguy hiểm chết bớ cái gia tài này được được chứ trong cung chứ không phải ngoài xã hội đâu. Thí dụ như mấy anh chàng muông xin làm thái giám.

Sở dĩ là trong xã hội phong kiến ngày xưa, muốn được làm vua thì phải cho mình có cái quyền thừa kế tòm tem. Do đó mà ông vua nào cũng có trong cung hàng ngàn cung tần mọn. Tuy nhiên thực và nhiên khi tòm tem không xu hướng vì tham lam và ích kỷ nên ông vua nào cũng sợ kẻ khác tòm tem giùm mình do đó mới phải chọn mấy anh chàng thái giám để hầu hạ trong cung cho chắc ăn. Nhưng ông vua cũng vì mê tòm tem đến nỗi phải bỏ cả triều chính cho nên đành phải mọt mọt hay mọt cả cái chế độ và vương miện. Có ông thì bỏ rồi đến nỗi không còn người dõng dạc để thiêu triều đình nên ra cho đình thần vào chầu như ông vua Long Định nhà Lê. Sở dĩ khi nhấc đến phải để cho triều đình này cái biệt danh là Lê ngọa triều.

Cũng vì cái mê ham tòm tem này của kẻ làm vua mà nhiên khi đi đoong luôn cả mọt dân tộc. Xưa Chiêm thành cũng là một vương quốc hùng mạnh. Vào thời nhà Trần thì có vua Chiêm là Chế Mân bồng dõng nên họ đem dâng luôn hai châu Ô và châu Rí để xin với vua Trần cho được rước công chúa Huyền Trân vào tòm tem. Không hiểu có phải vì nàng công chúa xinh đẹp tài cao hay vua Chiêm là kẻ sao đó mà ít lâu sau thì vua Chiêm chết. Theo phong tục Chiêm thành thì khi vua chết hoàng hậu và phi tần cũng phải chết theo vua để tiếp tục hậu hỷ cho nhà vua cũng được tòm tem nên chín mươi. Nhà Trần tiếc cho tuổi xuân phải phí của nàng công chúa của mình mà bỏ đi lên giàn hỏa với vua Chiêm thì thật là phí hàng triệu, bèn sai Trần Khâm Chung vào kinh thành Chiêm lên đem công chúa về. Tiếp theo sau đó hai người đi đấu nhau đi đâu làm gì chẳng ai rõ, nhưng dù sao thì cái tên Huyền Trân cũng đi vào lịch sử, còn Chiêm thành thì theo cái đà mọt hai châu mà mọt luôn cho đến mọt luôn cả nước và bị diệt vong.

Theo các nhà nghiên cứu về sinh vật học thì trong vương triều tòm tem, giống cái bao giờ cũng khỏe hơn giống đực. Nguyên lý này hình như cũng đúng cả với con người. Chúng ta chẳng nghe kẻ ông này ngài nọ đang tòm tem thì bỗng ngã ngựa rồi đi đoong chết chẳng bao giờ nghe nói có bà nào lẫn quay ra ngáp ngáp trong lúc tòm tem cả. Nghe chuyện này có lẽ các ông không để ý vì thấy họ nào các ông vẫn cho mình là phái khỏe còn đàn bà mới là "liều yếu đuối" phải "núp bóng tùng quân". Tuy nhiên thực tế cũng có câu: "con gái mới biết yêu, biết gây sóng gió", cho nên nam nhi cũng mấy anh chàng "trời gà không chết" mà gặp phải mấy cô này thì cũng coi như là đi đoong, bồng không thì cũng bỏ cô nàng cảm cho năm bảy cái sóng to rồi bỏ.

Trở lại với cái chuyện tò tem ngã ngựa này. Nếu ta mà có liên quan đến lịch sử thì phải kể câu chuyện đời Lê. Nguyên Trãi là một khai quốc công thần từng giúp Lê Lợi đánh thắng quân Minh giành lại nền độc lập cho Tổ quốc và lập nên nhà Hậu Lê. Lúc vua Lê Thái tổ quy tiên, vua con lên nối ngôi thì cũng đã già và ốm yếu. Tuy thế, có một hôm nghe tiếng cô nàng Thơ Lao bán chuối trên đường dinh, cô bán hàng hàng chí cho gọi vào ra mua, và khi thấy cô hàng chuối trông cũng tươi mát, cô bèn đem hàng chuối mua và nhìn thấy trên ghè:

 Đâu mà bán chuối ngon
 Chợ hay chợ uyển hay còn
 Xuân xanh nay đã bao nhiêu tuổi
 Đã có chợ chợ a đâu có chợ con?

Cô hàng chuối cũng chợ và, hỏi lại ngay:

 Thị trấn Tây Hồ bán chuối ngon
 Chợ ông họ uyển hay còn
 Xuân xanh mới đã trắng tròn rồi
 Chợ còn chợ a có, nói chợ con!

Nghe cô hàng chuối nói đỡ lời, cô đâm ra mua vài mớ nên quyết chí mua của nàng và làm nàng vui. Nếu chuyện chợ có thế thì cũng chợ gì đáng nói. Đến đây vì cô đã già nên có lẽ sinh ra lỗi lầm. Nhân một hôm nhà vua trở đi tuần thú qua vùng này bèn ghé lại nhà chợ đêm, cô thấy hàng cho cô nàng họ uyển xuân phơi phơi lâu nay bày bày phơi phơi sai nàng ra hỏi họ nhà vua may ra kiếm được chút tiền mua mớ. Chợ hàng họ uyển vua trở tò tem ra sao mà bằng ngày đêm đó tại nhà cô. Thế là triều đình đổ xô vào chợ và cái chợ khai quốc công thần của cô cũng đành vất đi khi nhìn cho cô chợ còn biết cam phận lãnh cái bần ăn đi đâu luôn một lúc cả ba họ.

Các nhà nghiên cứu về sinh vật còn đưa thêm một nhận xét là có nhiều loài sinh vật sau khi tò tem thì chợ cái còn xui tái luôn anh chàng chợ cho đã quên đối lòng, chợ hàng họ uyển loài bán ngựa. Điệu này thấy chợ hàng không xảy ra với con ngựa như ngựa ngựa nghĩ mớ ra thì cũng có, nhưng vì con ngựa có đời sống vẫn minh cho nên cái chợ của nàng xui tái anh chàng này cũng đi ra đời một hình thức mới hơn, khoa học hơn, tinh vi hơn, trông như hàng và không có vẻ rừng rậm như chợ ác thì không kém. Nàng chợ mớ cái ví tiền, mua mớ cái ví tiền thôi chợ

Đôi còn vui vì có chút tòm tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

không cần mọi người tìm gì cả. Có biết bao ông "nam nhi chí", chỉ vì tòm tem mà bỏ thân bỏ danh liệ t do ăn hối lộ, thét kết để cung phụng cho cô nàng no bụng còn ông thì vào nằm nhà đá gổ lách. Đôi với những ông có sẵn cái nghĩ p thì cô nàng cần việc tha hồ ăn cho tui sớt nghĩ p rồi gửi túi phôi ra thân ăn mày. Ngay cả những ông để cái tiếng là hiền lành cũng lắm lúc khốn khổ vì đi làm lãnh lương ba cọc ba đồng thôi mà cũng bỏ bà vợ mớ sếch. Thế là để cho anh chàng đó cần thu vào bà vợ mà ngáp ngáp. Còn bà vợ thì phây phây "chưa đi đến chợ đã lo ăn quà", càng ngày càng phây phây ra trong khi để lang quân thì càng ngày càng cà tong cà teo như que củi.

Chuyện tòm tem mà đi vào văn học sẽ rất nhieu. Vào cái năm Tí Sửu Dân Mò gì đó có sà Tàu sang nước ta. Không hiểu do đâu mà sà lại gặp bà Đoàn Thị Điếm, lại còn buông lời chích ghẹo chột nhốt: "An nam nhót thọt thọt, Bọt tri kô nhân canh", nghĩa là "mọt tọt cọt An nam không biết bao nhiêu là ngổ ngi cày" ý xé xiên gái Việt. Bà Điếm vốn đã từng dạy Chinh Phò Ngâm, chỉ nghĩa để y mình, đâu để gì cho mọt mọt nhọt vạy, bèn để ngay: "Trung quốc để trổng phu, Giai do thọt để xuốt". Câu này có nghĩa là "bọt cọt trổng phu cọt nước Tàu cũng tọt đó mà chui ra cọt thối". Đúng là cho nước lợ nhốt vào mọt sà Trung quốc.

Trên đây là chuyện vào thọt nước ta chỉ biết giao hiểu với nước Tàu. Vào cái buổi giao thọt Tây Tàu như những thì có:

Vì Xà ng có Tú Xà ng
Đã để lại ng
Cao lâu thọt ng ăn quýt
Thế để lại choti ng

Còn lại còn thú thêm:

Mọt trà, mọt rượu, mọt đàn bà
Ba cái lẳng nhăng nó quýt ta
Chưa để cọt thọt nào hay thọt y
Có chẳng chưa rượu với chưa trà.

Tuy nhiên đáng nhét hèn cần phải nói là bà Hồ Xuân Hương. Sà nghĩ p vẫn chọt ng cọt bà toàn họt ng với trổng tâm duy nhốt: phải làm sao nói lên để cọt cái nguyên lý tòm tem n tàng trong

Đôi còn vui vì có chút tò tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư: 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

mọi sự vật, và tên tuổi của bà gần gũi với sự nghiệp trên đời này hơn một người nào đó chỉ cần nhìn cái tên bà là người khác hẳn ngay ý người kia để nói gì.

Trên đây tôi chỉ đề cập vài danh nhân tiêu biểu thôi chứ thực ra nếu mà xét cho cùng thì bao nhiêu tác phẩm văn chương nghệ thuật trên thế giới này nếu không liên quan đến ăn thì cũng là do cái đói nghèo chút tòm tem thúc đẩy mà ra cả.

Nếu cái chuyện tòm tem này loài vật là một sự kiện tự nhiên nên họ muốn tòm tem thì đi tìm đôi tình nhân hợp tác gì quy định là xong thì người con người vì văn minh nên thế nên "vẫn rón thêm chân" do đó đời thế mãi cái nhu cầu tòm tem, con người cũng đời ra vô số quy định gì là luật pháp, đạo đức, phong tục, tập quán để làm khó cho mình. Chính vì thế mà chuyện tòm tem của con người mới được phân biệt thành nhiều hình thức.

Thông thường nhất và được xã hội cho phép và nhìn nhận là tòm tem có đăng ký chính thức. Để có thể tòm tem theo kiểu này con người phải trải qua nhiều bước gian truân lo lắng và chờ đợi, kể từ lúc có khi được mà cũng có khi chỉ là đã tròng xe cát cho nên mới có chuyện nhiều anh chàng hay cô nàng vì lý do này lý do kia không hề đi tiêu chuẩn để xin được giấy phép hành nghề, đành ôm hôn đáp chuyện tàu suýt với mình quên lãng, hoặc như làm thì cũng là cúi đầu nhìn người yêu ôm cái tòm tem sang ngang không hề ngoảnh lại. Đời này nếu có gây đau khổ cho một sự nghiệp thì chính đó cũng là ngu ngốc mà họ nghĩ để cho những tâm hồn đau khổ đó có thể sáng tác nên những thứ tuyệt tác, những áng văn bất hủ và những bông hoa nhụy đẹp đẽ.

Đôi với những người hạnh hoan rồi cái tòm tem với rồi thì mọi chuyện bây giờ trở nên nhàm chán nên không có gì đáng bàn ngoài cái chuyện đêm đêm:

Đàn ông gì thế đàn ông
Nga đêm trẻ dậy cả m chông đàn bà
Đàn bà gì thế đàn bà
Nga đêm trẻ dậy rút ruột già đàn ông

Thế nh thế này mới có vài trường hợp cá biệt như:

Lý chơn ng thế thế a m...i lắm
Chơn chôn tôi bé không n...m cùng tôi

Đôi còn vui vì có chút tòm tem

Tác Giả: Đoàn văn Khanh

Thứ Tư, 22 Tháng 12 Năm 2010 08:38

Đến năm mới tám đôi mươi
Tôi nhớ đôi tôi chèo lên ghe
Mặt trời ngả bóng, hai người ngả bóng
Có bên chân ghe gãy mặt còn ba ...

Chèo ghe còn phải giữ thích ai cũng thấy là thấy trong lòng thì làm sao gãy được cái chân ghe, chèo qua chèo lại gãy cái chân ghe là do tòm tem sôi nổi mới ra cái s. Tuy nhiên cũng không thấy gì ngoài trời nắng có nắng vì ngoài lý do không được tí tẹo nào đó mà cứ phải bóp ghe than:

Chàng ơi bạn thôi đi làm chi
Thôi đi là cảm ơn người đi khi đối lòng

Như xã hội bày ra cái chuyện tòm tem phải có đăng ký chính thức này mà có ngoài ông và coi trọng bằng vùng đất đất s, dĩ nhiên là không phải s trọng mà s k cao hơn trọng nà kia. Riêng các bà thì có mặt s khi phải khi công đền sách, đánh giặc hay phải đi công tác cũng bằng đường trở thành cô Tú, bà Bác sĩ, bà Thiệu t, bà Tnh trở v.v... đi ra oai tác yêu tác quái, có khi còn thêm màn phải đi "gà mái đá gà c". Đi này có vẻ như là mặt đất công đất và phải nam vì khi mặt anh chàng nghèo đất đất nào đó vô phúc và đất mặt bà lu t s, bà bác sĩ cũng không bao giờ đất thiên h g là ông lu t s, ông bác sĩ gì c đất mà h m h e và đi hay lên l p ch v.

Thì còn ch đất phong kiến thì tuy vua thay trọng trọng dân, ngoài vì có vài ông vua l h c đất cái câu "nh t v nh trọng" c a dân gian nên có nh u bà g c dân già, không c n dng c khi nghĩa đất làm vua mà ch c n đất c mặt ông vua lo i trên tuy n v làm Hoàng h u r i sau đó l i còn lên Thái h u là cũng đất làm cho đất n c điều đất.

Riêng đất và đa s các bà thấy thấy b c trung không có gì đất thì thấy đất thì nh có s n nhữn hi u c u chng l n trong l ng nên r t hãnh đ n phô trọng cái thành qu tòm tem c a mình, đi đâu cũng vác cái bằng phình chng ng ngh u ngh n ra cái đi u ta đây n t na đất h nh đất cho xã h i nhìn vào mà n nang ch không gi ng nh m y cô nàng tòm tem lén, tòm tem chui, l có k t qu là tìm cách đất còn h n "mèo đất c t".

Mặc dù các nhà đất đất và các nhà lu t pháp thấy khuy n cáo con ng i ch nên và ch đất tòm tem có đăng ký chính thức t i mặt h kh u thấy ng trú, ngoài nh u khi vì tính ham vui

Cũng có khi đã đăng ký có nơi có chốn, nhưng vì thích đi uống nước ngâm cơm nhà ăn hoài nhột nhột nên ở đâu lúc nào cũng có chuyện "ông ăn cơm bà ăn nem" hoặc là ông đi lính "nhảy dù" bà đi tìm nơi "ăn uống". Đây là loại tòm tem chui, trốn thu cho nên thường xảy ra nhiều màn đấu gươm, nỏ súng, rượt bắt rượt sôi nổi, hoặc nhiều cảnh tranh trả rượt rùng rợn. Ngày xưa khi mà "phép vua thua lệ làng", dân nông thôn ở các vùng ven sông đôi khi vẫn vẫn đấu c đấu trai gái bắt trời thúc ké trời trôi theo giòng nước chảy vì bắt gặp tang đang ăn uống.

Có nh ng bà vì không có ph ng ti n đ  theo dõi tìm t i hoặc không mu n l n l i thanh toán k  đ ch   xa cho nh c công ph i s c, nên c  nh m ngay đ i t  ng g n là ông ch ng mà tr  t i cho ti n. Nghe đầu th i Tây còn cai tr  x  Nam k  có m t cô Năm Hu n nào đó gi n ông ch ng không ch u t m tem với mình mà c  đi tìm người khác đ  t m tem cho nên m i n i tam b nh r  i x ng đ t luôn ông ch ng làm đ u c  cho đ i soi ch i.

Tôm tem chui có khi "chùa" mà cũng có khi là "tiền trao cháo múc". Nó là tôm tem theo khi tiền trao cháo múc thì thằng phái nam là kẻ phỉ chi tiền, hùa họ mà có vài anh mày dầy mặt dòn đĩnh cho cái danh hiu là "đĩnh c". Riêng khi chị em ta là vạ đĩnh c tôm tem lại có tiền ăn bánh nên có nhieu cô nàng bắt con mình đi khen chê đã xin chon con đĩnh c này làm "con đĩnh c em đi". Xã hội nào mà có nhieu cô nàng chon con đĩnh c này thì mấy bà phỉ c trong xã hội đó lại càng có dịp nuôi mặt bầy con không phỉ con mình. Tuy nhiên cũng có nhong trường hợp cá biệt, có nhong cô nàng lúc đi con đĩnh c này, nhong sau đó tình c

Vợ chồng cò mọt anh chàng kiêu Tí Hời mà bỗng hóa thành mọt nh phụ nhân, trổ nên danh giá, ban ân ban phúc cho đời. Ấy là chuyện xảy ra vào đầu bán thế kỷ 20 rồi còn có thêm hiên tượng hàng loạt chuyện ta nh tòm tem với cò a l n ngoài mà vợ sau biến thành Vị t kiêu dũng cò dũng bào c n c m n m vì m y dũng đô la trong ví.

Ngoài các hình thức tòm tem có đăng ký, tòm tem lén, tòm tem chui, tòm tem nh y dù còn có mọt hình thức nà a gọi là tòm tem u. Đây là mọt hình thức tòm tem không thông qua s th a thu n c a đôi bên mà chỉ đơn t mọt phía. Loại tòm tem này có thể là hình thức nh nh c a m y anh chàng thích thê theo kiêu trong ca dao:

Ư Vú em chum chúm h t cau
Ư Cho anh bóp cái có đau anh đ n
Ư Vú em ch ng đáng m t t n
Ư Cho anh bóp cái anh đ n quan năm

Có nhieu anh chàng nh tr c thê , sau thành duyên n , nh ng cũng có kh i anh chàng b ăn tát tai, đòn gánh, gu c cao gót có khi l máu đ u, ho c ph i ra h u toà v cái t i hành nh không có gi y phép.

Hình thức mọt nh thì th ng đi kèm với dao găm, l i lê, súng đ n, ho c ít nh t là cũng đôi cánh tay gân gu c. Đây là mọt hình thức dã man thô b o, th ng g n l n v i nh ng t i ác mà con ng i không thích th y nh ng l i c hay đi n ra t i nh ng n i nào có chi n tranh, lo n l c, b t công và áp b c. Chuyện kiêu này thì vô cùng, xin đê dành ph n hành này cho các nhà làm chính tr , các nhà làm lu t pháp, các nhà rao gi ng đ o đ c, tôi không dám l m bàn.

M c dù tòm tem là mọt nhu c u t nhiên nh ng con ng i l i thích khoác cho nó cái v không t nhiên cho nên m i sinh ra l m cái n c c i hay nh ng chuy n th ng tâm đ y n c m t. Trong mọt phiên h p Qu c h i th i Đ nh t C ng hòa t i Mi n Nam đ bi u quy t mọt đ lu t v v n đ b o v tòm tem, có hai v dân bi u n tranh lu n nhau sao đó mà v n dân bi u b ng đ ng đ y mọt tay rút gu c đ p lên bàn, mọt tay x a xối vào mọt v nam dân bi u và the thê: "Không có đàn bà làm sao có đàn ông?" V nam dân bi u b xúc ph m l n hùng h không kém đ ng lên vung tay quát: "Không có đàn ông làm sao có đàn bà?" Ch ng ai bi t hai v dân bi u kia r t cu c ai th ng ai nh ng dân chúng nghe qua chuyện này đ u ôm b ng c i và b o nhau là hai v n rõ khéo th a h i vì n u không có tòm tem thì làm quái gì có đàn ông hay đàn bà đ mà cãi c .

Còn các ngài C ng s n Vị t nam khi đ c p đ n v n đ tòm tem thì tung ra c mọt n đ o đ c

Cách mà ông thốt là kêu nh ông thốt thì các ngài ch dùng nó làm cái bình phong để khác không dám nhìn xem các ngài là nh ông k chuyên tò mò u học ít ra cũng là nh ông "ăn v ông chùi mép" một cách tài h n ai h t. Một c t phong là "cha già dân t c" qua bao năm đ c s n son ph t vàng nh m t th n t ng c a đ o đ c cách m ông thì bây giờ thiên h phanh phui ra không biết bao nhiêu chuyện. Riêng v cái m c tò mò thì "cha già kh kính" đã t ng "sinh ho t bí m t" v i v c a đ ng chí c a mình, đã t ng tiu đ c bi t m t "cháu ngoan c a bác" ng i vùng Th ng du. Ngày bác b núi r ng v t p thu cái dinh B c b ph , em cháu ngoan nghe nói bác v Th đô nhà cao c a r ng nh ông v n không quên c t thêm m t căn nhà sàn bên c nh bèn b con v thăm. Bác s b lời cái đuôi ch n lâu nay v n d u k bèn ra l nh cho đ ng chí ph trách b T m Qu t gi i quy t êm đ p. Đ ng chí b tr ng b T m Qu t v n có th i ôm cây đàn ghi ta ca bài "N c i s n c c" mà ch a có d p tò mò, nay nhân d p "m dâng mi ng mèo" bèn không ng n ng i vét chuy n tàu chót tr c khi chuy n em thi u nhi cháu ngoan ng i Th ng xu ng H Tây đ r a cho h t b i tr n.

Cái chuy n tò mò không ph i ch có ng i m i thích mà ngay c th n tiên cũng còn đam mê. Trong dân gian v n truy n t ng nh ông câu truy n nh S n Tinh và Th y Tinh ch vì tranh nhau nàng công chúa con vua Hùng mà đánh nhau h t năm này sang năm khác, gây ra c nh gió m a bão l t làm kh cho dân. L i có nh ông nàng tiên còn v ng v n mùi t c l y nên m i xui khi n cho chàng T Th c l c đ ng Hoa vàng. Có nàng thì l i còn ham vui xu ng t n tr n gian xem h i c a ng i đ i đ r i gây ra c s khi n cho ph i v ng vào duyên n v i ng i tr n nh truy n Giáng Ki u và Tú Uyên.

Tò mò là nguyên lý c a s s ng cho nên hình nh dân t c nào cũng đ cao. Văn minh Văn lang cũng có s tích "ông Đùng bà Đà". T ng truy n là ngày x a có nhà n sinh ra đ c hai con m t trai m t gái. Đ n tu i tr ng thành thì c hai ch em nhà này đ u cao l n đ th ng do đó khi b t đ u bi t đ n tò mò thì nhìn quanh nhìn qu n không th y đâu có đ i t ng có kh năng h p tác v i mình nên cu i cùng c hai đành ph i h p tác v i nhau. Dân làng cho r ng đây là m t hành vi lo n luân bèn xúm l i t m qu t cho hai ch em nhà này m t tr n, đ n lúc đ ng tay l i thì ch còn th y hai đ ng th t. Dân làng s Tr i ph t cái t i c gan h y di t cái nguyên lý c a s s ng mà b t ph i tuy t t cho nên m i l p đ n th . H ng năm đ n ngày gi thì l i làm hai hình t ng kh ng l r c đi ngh u ngh n kh p làng sau đó là trai gái trong làng đ c m t đêm t do ra đình làng tò mò b ng thích đ t t i. Nghe chuy n này bi t đâu ch ng có nhi u ng i cũng đang t c h i h i t i sao ta l i không đ c sinh ra t i cái làng y.

Kh kh o nh B m nh ông m t khi đã bi t đ n tò mò thì cũng mê m n ra ph t. Chuy n k là ngày x a có hai ông bà hi m ho sinh h đ c có m i m t c u con trai đ t tên là B m. Vì s m t gi ng nên B m đ c cha m c i v cho r t s m. Ch v l n h n B m nên hàng ngày c ph i b ch ng đi ch i, dứt c m và lo t m r a cho ch ng năm này sang năm khác mà ban đêm thì ch ng x múi giò. Đùng m t cái đ n cái năm con chu t rúc rích g m gi ng, ch v táy máy sao đó mà B m b ng sáng trí khôn hi u ra cái l s ng đ i.

T hôm y B m c mê m n quanh ch v t i ngày làm ch v không còn thì gi làm công vi c

nhà nên bà mẹ chồng đay nghiến nhứt c móc. Chồng vợ quá bèn dúi c đá dúi váy rồi dúi chồng đúi bảo lời c đá thúi y tòm xuống ao và bảo chồng: "Thôi nhé! Tôi đã quăng cái tòm tem xuống ao rồi! T nay đống có theo tôi mà đòi nghe rõ chớ a." Bảm tíc c a trúi nên ngày nào cũng lúi xuống ao mò mẫm. Đợc vài ngày chồng vợ thúi v a thúi ng húi v a nh nên múi ra ao bảo chồng: "Thôi vợ nhà đi rồi tôi đúi cho! " Bảm không dám tin vào ngúi v đã tống nhúi tâm quăng mủt ni m vui c a mình nên c lúi dúi ao. Chồng vợ tíc quá bèn vén váy v phành phách mà bảo: "Nó đây rồi nè!" Bảm ngúi c lên thúi v mình v n còn gi cái món c a húi môn túi ng chồng nh đã b quăng mủt y y nguyên ch cũ bèn h n h bò lên theo v v nhà. Nghe nói t đó v sau Bảm tòm tem r t t n b , sinh ra c b y con, rồi con cái Bảm lúi núi gót m cha mà tòm tem c n cù đ t p t c sinh ra cháu ch t hàng đàn hàng đống ch t ních c giúi đ t hình ch S.

Chuyện tòm tem mà có nói mãi thì cũng không bao gi cùng, cho nên tôi cũng không tài nào nói hoài, ch xin tóm lúi mủt câu: dân t c ta qua hàng ngàn năm nô l , hàng ngàn năm thi u ăn, hàng ngàn năm chinh chi n, ngúi i ch t nh r m r mà v n không b đi t ch ng là vì nh dân ta đâu lúc nào cũng khoái tòm tem và có th tòm tem. Và cũng chính vì nh có chút tòm tem mà đúi v n còn vui đ cho chúng ta c mê muúi ng p l n trong vòng kh i.